

Bryggeriet Stjernen

A/S

Bryggeri, Malteri og Mineralvandsfabrik

Heita um alt Danmark gitna virki eiga
arbeiðararnir i Danmark.

Allir arbeidsmenn eiga at styðja hvønn annan.
Hetta er ein lóg, sum hver upplýstur og ment-
aður arbeidari ikki á nakran hátt vil bróta.

Tú, upplýsti føroyski arbeidsmaður og slitmaður,
eigur tí hverja ferð tú skalt hava eina øl, at
krevja at fáa arbeidara ølina:
„Stjernen“.

Lad Deres Dynner og Fjær rense hos os.

Vi renser: Overdyner for 4 Kr.
Underdyner for 3 Kr.
Hovedpuder for 1 Kr.

Fjær renses for 1 Kr. pr. indleveret kilogram. Mindstetakt 3 Kr.

A/S Thorshavns Dampvaskeri.

Alle Husmødre køber

kun den fær-
ske Margarine som er den
bedste der faas

A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Lýsið i

„Føroya Social-Demokrat“!

Byrsur.

Dupultar og einkultar høg-
byrsur, ásamt ríflur, sera góðar,
fáast hjá undirritaða til prísir
frá kr. 33.00 og upp eftir.

D. P. SFLIDI
á Nesi, Vág.

Eisini tygum

vilja gerast vissur í,
at tað loysir seg at
lýsa, bert tygum
royna eina lýsing í

„Føroya
Social-Demokrat“.

Ringið til prentsmiðjuna
máltr. 143.

Máling Tapet Linoleum

TH. 81. Poul Arne Poulsen.

SPYRIÐ EFTIR
SMØRLÍKA!

Málaraforrættning.

Papp, tapet, mepulpolitur, alt
málaraforrættning viðvíkjandi! Best,
bílígst. — Orðrar frá bygnum
eksperderast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Frit Valg nú 40 Øre.

Spíð endilígt í tíðni, men heyst í Feni
af Chancón straka, og vent eðlilígt líkt
tí det er for sent, tí alle Rødder Væver
er nedst fra alt frit Valg 40 Øre. — Tilbedet
gælder idag og følgende Dage samlinge
Løber haves fra Rødder Afdelingen
hos M. SKÆLING Tórshavn

Føroyskt toy og tógv fæst framvegis.

Telefon 49. Berghild Evensen. Telefon 40.

! Kun med rustfrit Staal kan opnåes en
fuldstændig hygiejnisk Løsning.

Til det moderne Køkken hører:

Køkkenborde med indbygget
eller løst Vask, — — —
endvidere Dørgreb og Knager, alt
i rustfrit Staal. — — —

— Skinnende sølvblankt, — skal aldrig pusses! —

Nærmere Oplysninger ved Eneforhandleren
Edw. Smith, Thorshavn. — Telef. 238.

PARTAFELAGID
HAVNAR TIMBURHANDIL
TELEFON 250 TÓRSHAVN TELGR TIMBUR

Tømmer - Planker - Brædder i ru og hvípl. Stand,
Lister i alle Profiler - Krydsfiner - Jonitex - Galv.
Bølgepl. - Beslag - Søm - Glas - Tagpap - Kalk
- Cement - Støbegods -

Fineste Kvaliteter - Billigste Priser

Fiskimenn, arbeidrarar

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,
ið er
tykkara blað!

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.

Bládsjórar: P. M. Dam, Tøroyri, ábyrgdarmaður.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

18) Heðin Brú: Smásøgur.

»Tað veit eg ikki,« svarar ein annar, »fyrr fæst
einki úr hagenum.«

Uppi yvir teimum hekk ein slintra av morgun-
bleikum mána og í eystrí stóð sjónarringurin sum
ein kám strika bláan himmal og bláari hav.

Uppi undir savningini seta fjallmenninir seg,
meðan seyðamenninir fara einsamallir á fjallini at
lata fylgið niður.

»Smokkuleggur, smokkuleggur!« kallar ein piltur
uppi á einum steini niðri á Botnsávarða. Mót-
maðurin stóð niðri undir og blekaði við runu. Tað
var smádreingirnir, ið vóru farnir at reka. Teir
høvdu bundið sær biðifletlar til herðarbond, snari
til reimar og hongt vettir og størupp á seg, fingið sær
stavar og tveir høvdu slíðrar og trækni.

Ein hevði funnið ein kritustein og málaði eina
rætt upp á ein flatan stein. So lægst teir í eitt
grótbrot at henta svartaklukkur, sleptu teimum á
steinin og skuldu reka teir í rættina. Men smátt
verið teimum fyrri, teir gjørdur órætt og lupu upp
um garðin. — Og so vórðu teir komnir til illnar.

Við eina hellu longur uppi stæggaðu teir aftur,
gróvu eyrin burtur undan og settu seg at biða
eftir einum øll, so teir kundu krípa inn undir helluna
at kroka. Men tað kom einki øll, og so fóru teir
aftur til gongu.

Tá sóu teir, ið lógu eftir á savningini, seyðin
koma træðandi niður av fjallinum. Teir hoyrdu
seyðamenninar rópa síni hvøllu hó hó og grava
pikarnar gjøgnum eyrin fyrri at skunda undir seyðin.
Á savningini rann alt saman í ein trunk og stөгg-

aði. Tá settu seyðamenninir seg at telja. So gingu
teir við tí, aftur og fram, aftur og fram róku teir
tað á savningini, meðan teir brikslaðu síni lang-
drignu seyðamansleg og høvdu hundarnir í knæs-
bótunum. »Nú er best at fara við tí í Jesusar-
navni.«

Nakað niðri á hagenum tusti allar smádreingja-
riðilin út undan einum steini og kom til fylgið.

»Hygg, hinir gomlu! Eru tit komnir líka higar
norður?« segdu rakstrarmenninir, »ansið nú væl
eftir og farið ikki seyðinum ov nær«. Ja, ja, teir
skuldu ansa eftir. Men allir vildu vera fremstir,
tí teir eftastu kundu altíð fáa orð á seg at vera
dottirnir niður, og tað var ein tortur. So endaði
tað ofta við at teir legdu at og fingi eitt gællróp.

»Ansið nú væl eftir hási mórðalsutu, hinir gomlu,
latið hana ikki stinga seg burtur úr!« Har gekk
ein ær og kveitti aftur við sær. Tá setti oddin
fram úr. Ein hundur vendi honum eitt gællróp,
bondskliga aftur, so stökkur kom í fylgið, og tá
legði tann mórðalsuta á, har sum óvitarnir gingu.
Tveir hevði hon undir seg, men triggir hingu uppi
í henni, so hon slapp ikki frá teimum. Men teir
róptu neyðarróp, tí hon var teimum ov sterk. Tá
var fræi á dreingjunum, tá fóru teir at hirða stav-
arnar fast í jørðina og stiga langt. Men ein gekk
og lúnaði, tí hann hevði einki roysni gjørt.

Á rættini býttu fjallmenninir skurðin eftir hold-
um, men smádreingirnir býttu eftir hiningi. Allir
vildu hava tey ringhyrntu. Gimburlobini dugdu
einki, tey kundu genturnar eiga.

Men, tá skurðurin kom til garðs, var ikki meira
enn javnt hjá summum óvitunum. Teir vildu fáa
at vita, hvi fjallmenninir einki lamb bóru inn á
gólvið hjá teimum.

»Tí,« segdu foreldrini, »vit eiga ongan seyð.«

»Ja, men hvi var faðir ikki á rættini og tók
seyð til okkum?«

»Á, tú litlin,« svaraðu foreldrini og hugdu hvørt
upp á annað.

Men litlin fór í bóndans garð at vænta sær
bleður at blása. Og hann gekk og droymdi um
at verða stórrur, so hann slapp á rættina at taka
seyð og bera heim á gólvið hjá teimum.

»Nú siggja vit rættuliga at tað er vorðið heyst,«
segði bóndin og hugdi upp undir kjólásin, sum
longdist undir bitanum.